at give Kvinder en lavere Løn, end man byder Mænd for den tilsvarende Gjerning, ja Brugen af Kvinder skyldes tit kun Sparsommelighedshensyn; men ikke des mindre maa det regnes for et vigtigt Fremskridt, at Kvinder nu faa Adgang til Stillinger, som tidligere regnedes alene at tilkomme og passe sig for Mænd, og Kvindesagens Venner bør ikke føle sig altfor krænkede paa Kjønnets Vegne, men huske, at det altid er det første Skridt, som koster.

Dette viser sig ogsaa, naar Talen er om Kvinders Adgang til forskjellige *Næringsveie*. Skjønt man meget vel ved fra fremmede Lande, at Kvinder godt egne sig, f. Ex. til Sættere, til Urmagere, Bogbindere, Frisører o. s. fr., holder det dog temmelig haardt at faa Kvinder ind paa disse Veje, og det synes næsten at skulle gaa dem i Slutningen af Aarhundredet, som det gik Jøderne i Førstningen, at Haandværkere ikkun nødig ville tage dem i Lære. Dog bliver det en stedse mere udbredt Opfattelse, at Middelstandens unge Piger maa uddannes til Selverhverv, og kun ved at sprede sig over mange Næringsveje kunne de undgaa den Nedgang i Lønnen, som naturlig følger Arbejderes Sammenstimlen til den samme Gjerning. Kvindernes Brugbarhed saavel ved Udsalg som til Bogføring er allerede til fulde erkjendt, og deres Paalidelighed som Kasserersker har staaet sin Prøve; men skjønt vi have haft Næringsfrihed i en Menneskealder, er det dog kun rent undtagelsesvis, at Kvinder have vovet sig ind paa egenlig Handelsvirksomhed i større Stil.

Ogsaa med Hensyn til *Hustruens friere Stilling* er der, vel ikke herhjemme, gjort vigtige Fremskridt, og de fremmede Landes Forbilleder ville nok i Tiden virke tilbage paa vore egne Forhold. Den franske Lov om Skilsmisse fra 1884 og endnu mere Tillægsloven af 1886 om, hvorledes Skilsmisse opnaaes, stillede Hustruen næsten paa lige Trin med Ægtemanden, og 1886 udvidedes desuden hendes Raadighed over hendes Særformue. 1888 ordnede en norsk Lov Formueforholdet mellem Ægtefæller og forøgede væsentlig Hustruens Ret; det samme gjorde en Lov fra samme Aar for Finlands Vedkommende. Udkastet til en borgerlig Lovbog for hele Tyskland er ogsaa paa mange Punkter gunstigt for hende, og den Opfattelse synes mere og mere at gjøre sig gjældende, at den gamle Lære om Hustruens Umyndighed er hende uværdig,